

Wielki Wtorek to dzień intensywnej refleksji w Wielkim Tygodniu, czas, w którym Kościół zaprasza nas do głębszego zrozumienia ostatnich dni publicznej działalności Jezusa. Ten dzień jest naznaczony serią kontrowersji i nauk w Świątyni Jerozolimskiej, gdzie Jezus konfrontuje się z przywódcami religijnymi, zapowiada zniszczenie Jerozolimy i mówi o końcu czasów. Te fragmenty, zapisane w Ewangeliach Mateusza, Marka i Łukasza, nie tylko ukazują mądrość i autorytet Chrystusa, ale także zwracają się bezpośrednio do nas, wzywając nas do życia autentyczną wiarą w świecie pełnym wyzwań i sprzeczności.

Kontekst historyczny i religijny

Aby w pełni zrozumieć te fragmenty, musimy umieścić się w kontekście Świątyni Jerozolimskiej w I wieku. Świątynia była religijnym, politycznym i społecznym sercem narodu żydowskiego. Była miejscem, gdzie składano ofiary Bogu i nauczano Prawa. Jednak z czasem przywódcy religijni, zwłaszcza faryzeusze i saduceusze, popadli w hipokryzję i legalizm, stawiając ludzkie tradycje ponad wolą Bożą.

W tym kontekście Jezus, po oczyszczeniu Świątyni w poprzednim dniu (Wielki Poniedziałek), powraca, aby nauczać. Jego obecność i słowa wzbudzają wrogość przywódców, którzy starają się Go zdyskredytować i pochwycić w Jego własnych słowach.

Opis ewangeliczny: Kontrowersje i nauki

Ewangelie Mateusza (21,23–24,51), Marka (11,27–13,37) i Łukasza (20,1–21,36) przedstawiają serię spotkań i nauk, które mają miejsce w Świątyni. Te fragmenty można podzielić na trzy główne części:

1. Autorytet Jezusa podważony (Mateusz 21,23-27; Marek 11,27-33; Łukasz 20,1-8)

Przywódcy religijni podchodzą do Jezusa i pytają Go, jakim prawem czyni te rzeczy. Jezus, w swojej mądrości, odpowiada pytaniem: „*Chrzest Janowy skąd był? Z nieba czy od ludzi?*” (Mateusz 21,25). To pytanie stawia ich w trudnej sytuacji, ponieważ nie chcą uznać autorytetu Jana Chrzciciela ani sprzeciwić się ludowi, który uważał go za proroka. Kiedy odmawiają odpowiedzi, Jezus również nie ujawnia źródła swojego autorytetu, pokazując w ten sposób swoją intelektualną i duchową wyższość.

2. Przypowieści i ostrzeżenia (Mateusz 21,28-22,14; Marek 12,1-12; Łukasz 20,9-19)

Jezus opowiada kilka przypowieści skierowanych do przywódców religijnych i ludu. Przypowieści o dwóch synach, o złych rolnikach i o uczcie weselnej są jasnymi ostrzeżeniami przed odpowiedzialnością za słuchanie i działanie zgodnie z wolą Bożą. W

przypowieści o rolnikach, na przykład, Jezus porównuje przywódców religijnych do rolników, którzy zabijają sługi wysłane przez właściciela winnicy (Boga), a na końcu Jego syna (Jezusa). Ta przypowieść jest ukrytą przepowiednią Jego własnej śmierci i odrzucenia Izraela jako wybranego ludu.

3. **Mowa eschatologiczna (Mateusz 24,1-51; Marek 13,1-37; Łukasz 21,5-36)**

Po opuszczeniu Świątyni Jezus zapowiada jej zniszczenie i mówi o końcu czasów. Ostrzega przed fałszywymi mesjaszami, wojnami, trzęsieniami ziemi i prześladowaniami, ale także oferuje pocieszenie: „*Niebo i ziemia przemina, ale moje słowa nie przemina*” (Marek 13,31). Ta mowa, znana jako „mowa eschatologiczna”, jest wezwaniem do czujności i wierności wśród ucisków.

Znaczenie teologiczne: Wezwanie do autentyczności

Te kontrowersje i nauki mają głębokie znaczenie teologiczne, które wykracza poza kontekst historyczny. Po pierwsze, Jezus objawia się jako Syn Boży, z boskim autorytetem do nauczania i sądzenia. Jego mądrość i odwaga w konfrontacji z przywódcami religijnymi pokazują nam, że prawdy nie można uciszyć hipokryzją ani ludzką władzą.

Po drugie, te nauki zachęcają nas do zbadania naszego własnego życia. Czy nie jesteśmy czasem jak faryzeusze, bardziej zatroskani o pozory niż o autentyczność naszej wiary? Czy nie ryzykujemy odrzucenia Jezusa, jak rolnicy w przypowieści, gdy Jego nauki nas niepokoją lub wymagają zmiany?

Wreszcie, mowa eschatologiczna przypomina nam, że nasze życie na ziemi jest tymczasowe i że musimy przygotować się na ostateczne spotkanie z Bogiem. W świecie naznaczonym niepewnością i chaosem słowa Jezusa są źródłem nadziei i pocieszenia: „*Nie bójcie się*” (Mateusz 10,31).

Aktualność we współczesnym świecie

W świecie, gdzie religia jest często sprowadzana do pustych rytuałów lub narzędzi władzy, przesłanie Jezusa w Świątyni brzmi z ogromną siłą. Żyjemy w kulturze, która ceni pozory bardziej niż istotę, sukces bardziej niż uczciwość, a przyjemność bardziej niż poświęcenie. Kontrowersje Wielkiego Wtorku wzywają nas do życia autentyczną wiarą, zakorzenioną w prawdzie i miłości.

Ponadto mowa eschatologiczna jest szczególnie aktualna w czasach naznaczonych globalnymi kryzysami, konfliktami i klęskami żywiołowymi. Jezus nie obiecuje nam życia bez cierpienia, ale zapewnia nas, że będzie z nami aż do końca świata (Mateusz 28,20).

Inspirująca anegdota

Tradycja opowiada, że św. Augustyn, przed swoim nawróceniem, prowadził życie z dala od Boga. Pewnego dnia, spacerując po ogrodzie, usłyszał dziecko śpiewające: „*Weź i czytaj, weź i czytaj.*” Augustyn otworzył Biblię na chybił trafił i znalazł fragment z Listu do Rzymian, który doprowadził go do nawrócenia. To wydarzenie przypomina nam, że słowa Jezusa mają moc przemienić nasze życie, jeśli jesteśmy gotowi słuchać ich z otwartym sercem.

Zakończenie: Wezwanie do czujności i wierności

Wielki Wtorek zaprasza nas, abyśmy towarzyszyli Jezusowi w Jego drodze na krzyż, rozważając Jego nauki i kontrowersje w Świątyni. Ten dzień jest okazją do zbadania naszego życia, oczyszczenia naszych intencji i odnowienia naszego zaangażowania w prawdę i miłość.

W tym czasie łaski prosimy Pana, aby dał nam odwagę do konfrontacji z hipokryzją, mądrość do rozpoznania Jego woli i wytrwałość, aby pozostać wiernymi wśród prób. Niech nasze życie odzwierciedla autentyczność i miłość Chrystusa, abyśmy, jak On, mogli być światłem w ciemności i solą ziemi.

„Panie, daj nam pokorne serce, gotowe słuchać Twego głosu. Prowadź nas na drodze prawdy i pomóż nam żyć autentyczną wiarą. Amen.”